

SCHWÅMPIS VENNER I GRØNNEDAL JUNI 1994

En dag i april 1994 ringede min telefon det var impressario Peer Juul fra Frederikshavn, som spurgte om Schwåmpis Venner var ledige lørdag d. 24. juni - for så havde han et spillejob til os - på flådestation Grønnedal??
Hvor var det lige???

Jeg undersøgte sagen og meldte tilbage, at det kunne vi da godt (særdeles godt !!)

“Desværre” var militærets Hercules fly optaget af pårørende til personalet på Grønnedal, så vi “blev nødt til” at tage ordinært rutefly frem og tilbage, hvilket betød, at vi måtte blive på stationen en uge (indtil næste fly fløj hjem).
Det passede os fint og vi havde muligheden for, at kunne holde ferie i perioden.

Det blev den største oplevelse i vores 40-årige musikhistorie!!

Vi var meget spændte på rejen og turen til Grønland – hvad ventede os?

Vi ankom planmæssigt fra København til Narsarsuaq. Efter et kort ophold fortsatte vi rejsen med helikopter til Grønnedal.
Der var masser af plads. Hvilken fantastisk og overvældende tur med udsigt ud over fjorde, fjeldtoppe og indlandsisen.

Masser af plads til i helikopteren

Så ankom vi til Grønnedal

Vi ankom fredag eftermiddag og deltog samme aften i Sct. Hans arrangementet på stationen.

Her mødte vi de skønneste mennesker, som gæstfrit sørgede på bedste vis for os fire spillemænd.
Lørdag formiddag startede forberedelserne til aftenens sommerfest. Der skulle pyntes op og vi skulle opstille lyd- og lysanlæg og lave lydprøver

Forberedelserne til sommerfesten er i fuld gang

Det blev en "vild" fest, efterhånden meget "flydende" blandt nogle (nævner ingen navne).

De efterfølgende dage blev spændende - vi havde det dejligste sommervejr med næsten midnatssol, rensdyr, moskusokser, sneharer samt skønne vandreture til bl.a. Grønnedalshytten.

På vandretur i fjeldet

Under opholdet var vi også så heldige, at komme på en skøn bådture i flot solskin til vandfaldet og den prægtige isbræen - dog med respekt for afstanden til selve bræen - hvilket skue! Under sejladsen berettede Frede Skovlunde om natur, varder og ørne - en voldsom storslået oplevelse, som er trygt anbragt i ens hjerte for altid! Der blev også samlet en "isbjerg" op fra vandet til brug i senere drinks.

Hvilken skøn lyd, der kommer, når isen kommer i drinksene.

Der bliver "bjærget" is til drinksene

Der blev også tid til en tur til den forladte mineby Ivittuut, hvor vi fik set denne "spørgelsesby".

Da vi jo skulle blive en hel uge, tilbød vi at lave minikoncerter i diverse messer, hvilket resulterede i 3 "voldsomme" aftner med 3-retters menu inkl. diverse vine - samt iørefaldende irsk inspireret musik.

Spisning i SG-messen

Vi blev som altid overgodt behandlet, med gaver og rigelig diverse flydende væsker, som var særdeles hårde ved vores indre organer - og solen ville bare ikke gå ned disse aftner!!!

Især husker vi Skolemose, Frede, Claus og Jan Lund og Kirsten Lauridsen (fra Great Greenland Furs).

Men alting har en ende, som Shu-bi-dua så rigtigt synger, så fredag d. 30. juni måtte vi så sige farvel til en fantastisk uge i "Norddanmark" og blandt de skønneste mennesker vi kunne tænke os!!!

Bare tiden kunne stilles tilbage

I 2000 måtte jeg tilbage (den følelse VED JEG, at alle får, når først man én gang har besøgt dette skønne land) sammen med min kone og kolleger fra min skole. Vi boede her i Kangerlussuaq, med et par dages afstikker til Indlandsisen.

Afsked med Grønnedal, efter et fantastisk ophold

I år 2019 besluttede vi så at lukke gruppen ned, efter 40 år på landevejen. Det blev til to udsolgte, lidt vemodige afskedskoncerter i Brønderslev i oktober måned.

Desværre mistede gruppen i årene fra 1994 til 2019 to af de gode folk, som var med på turen, nemlig Henning Sørensen, harmonika og Per Hansen, banjo og mandolin må disse skønne mennesker hvile i fred.

Bedste ønsker og en kæmpe tak for, at I gjorde dette muligt.

Jens Ole Jensen (forsanger og guitar)